

תת"ע 6914/08/17 - מדינת ישראל נגד סנקר ליאור סנקר ליאור

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 6914-08-17 מדינת ישראל נ' סנקר ליאור
תיק חיצוני: 30151525588

בפני	כבוד השופטת איילת גרבי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	סנקר ליאור סנקר ליאור

הכרעת דין

1. ביום 14.8.17 הוגש נגד הנאשם כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה בניגוד לתקנה 85(א)(4) לתקנות התעבורה.

בעת המענה לכתב האישום הנאשם כפר בעובדות כתב האישום ועל כן התיק נקבע לשמיעת הראיות.

החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו על פי כתב האישום.

2. בעת המענה לכתב האישום טען הנאשם כי נהג במשאית גרר עליה הועמס רכב אחד בלבד. לצורך אבטחת הרכב הציב מול גלגלי הרכב הקדמיים סטופרים, הרכב נשאר מחובר לכננת ובנוסף חוברו שתי רצועות לצד ימין של הרכב, כמו כן הרכב היה כאשר בלם היד משוך ובהילוך.

לטענת הנאשם מדובר בקשירה טובה ומספיקה על פי ניסיונו והובלת המטען היתה בטוחה.

3. בעת שמיעת הראיות העיד מטעם המאשימה רס"ר ארז פלקר אשר אכף את ביצוע העבירה ומטעמו הוגשה הודעת תשלום הקנס אשר סומנה כ- ת/1

עד המאשימה חזר על האמור בדו"ח שרשם ואשר נמסר לנאשם, וכאשר נשאל בחקירתו הנגדית כיצד היה צריך לקשור את הנגרר, השיב כי רכב הנגרר צריך להיות קשור משני צדדיו על מנת שלא יעוף לאחד מהצדדים, וכאשר נשאל על ידי בית המשפט האם משהו מהמטען עף, השיב בשלילה.

עוד נשאל האם כל אמצעי הבטיחות שנקט הנאשם לא הספיקו, השיב כי אילו היו סטופרים היה מציין אותם.

4. הנאשם בעדותו חזר על דבריו בעת המענה לכתב האישום, וכן על דבריו כפי שנרשמו בעת רישום הדו"ח, וציין כי הרכב היה מאובטח כמו שצריך באמצעות שתי רצועות בגלגל האחורי, כבל כננת מקדימה, בחזית סטופרים, בלם יד והילוך ראשון, ובסך הכל שישה אמצעי אבטחה.

בחקירתו הנגדית הוסיף ופרט את המשקל אשר יש בכח הרצועות וכבל הכננת לקשור - 2.5 טון ו-10 טון. הנאשם ציין כי קצין הבטיחות בחברה מסביר את הנהלים מידי חודש והשיב כי אין הגדרה מסוימת לאופן הקשירה, וכי לא מדובר במשטח אלא ברכב ואי אפשר להעביר רצועה על הגג ולמתוח אותה וכי האמצעים בהם נקט היו מספקים.

5. כאשר הוצגו לנאשם בחקירתו נהלי משרד התחבורה, הבהיר כי נהלים אלה אינם מתייחסים למטען שהוא למעשה רכב הנגרר על המשאית, אלא למטענים מסוג אחר והבהיר כי הוא עוסק בהובלת כלי רכב ולא מטענים.

ההנחיות כאמור הוצגו והוגשו מטעם המאשימה וסומנו כת/2.

עוד מטעם הנאשם העיד שטרית גיל, מעסיקו של הנאשם, ולמעשה אדם שכל עיסוקו הוא הובלת כלי רכב עוד משנת 2005. העד כאמור העיד כי ראה את התמונות שצילם הנאשם בעת שנתפס (תמונות אלה לא הוצגו לבית המשפט, בשל טענת הנאשם כי מכשיר הטלפון שלו באמצעותן צולמו, אבד).

העד הבהיר כי אין כל סיבה נוכח כל אמצעי האבטחה שנקט הנאשם כי המטען - הרכב כאמור אשר הובל על המשאית, "יברח" והוא אף לא יכול לזוז.

העד עוד הבהיר כי גם הגררים הגדולים אשר נושאים 12 כלי רכב, נקשרים אך ורק מקדימה ואחורה, ואילו הנאשם נקט כאמור בשישה או שבעה אמצעי קשירה ואבטחה.

6. ב"כ המאשימה בסיכומיה ציינה כי על פי עדותו של הנאשם המטען היה קשור מצד אחד בלבד ויכול היה לזוז ממקומו. הנאשם לא הציג תמונות מיום האירוע וכי העד שהעיד מטעמו אינו עד מומחה, והקשירה בוצעה על פי ניסיונו האישי של הנאשם ותו לא.

הנאשם חזר בסיכומיו על טענותיו הקודמות.

7. כאמור החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים, ולאחר שעדותו של הנאשם היתה מהימנה ביותר עלי, כמו גם של העד מטעמו.

עד המאשימה בהודעת תשלום הקנס שנמסרה לנאשם ציין כי הרכב אשר הובל על ידי הנאשם נקשר בעזרת הכננת המתוחה מהחלק הקדמי של הרכב, ובנוסף קשירה בגלגל האחורי ימני ללא קשירה בצד

השמאלי. מעבר לכך לא ציין עד המאשימה דבר.

על מנת לבסס את העבירה המיוחסת לנאשם בהתאם לתקנה 85(א)(4), הרי שעל המאשימה להוכיח כי מבנה הרכב על כל חלקיו ואביזריו מתאים להובלת המטען בבטיחות כאשר -

"(4) המטען, מכסהו ומכסה הרכב, מחוזקים היטב באופן שלא ישמטו ולא יתרופפו עקב הנסיעה או מחמת הרוח."

כאמור עד המאשימה בפרק "נסיבות המקרה" לא ביסס למעשה את הרכיב העובדתי הרלוונטי לעבירה המיוחסת לנאשם, העד כאמור אף לא הוסיף דבר בחקירתו הנגדית על שנאמר כאמור בדו"ח.

לא עלה בידי המאשימה באמצעות העד מטעמה או בכל דרך אחרת (בהמשך אדרש גם להנחיות משרד התחבורה), להוכיח את העובדות המהוות בסיס לעבירה המיוחסת לנאשם. **עד המאשימה לא ציין באיזה אופן אם בכלל המטען איננו מחוזק היטב, לא ציין כי קיים חשש כי המטען ישמט או יתרופף עקב הנסיעה, ולמעשה כל שציין בדו"ח שמסר לנאשם הוא כי לטענת הנהג האמצעים בהם נקט מספקים.**

8. הנאשם כאמור חזר על טענתו בכל הזדמנות, הן בעת רישום הדו"ח, הן בעת המענה לכתב האישום והן בעת מתן עדותו בעת שמיעת הראיות.

המאשימה לעומת זאת לא ביססה ולו בבדל ראיה את העובדות אשר בבסיס הוראת החיקוק אשר יוחסה לנאשם.

9. באשר להנחיות להובלת מטענים אשר הוגשו על ידי המאשימה, הרי שהנחיות אלה מתייחסות למטענים אחרים שאינם כלי רכב, (אם כי ניתן ללמוד מהנחיות אלה פרטים גם באשר להובלת כלי רכב), ויחד עם זאת קובעות ההנחיות כי הנהג הוא האחראי למטען המובל בכלי הרכב, בין אם הוא עצמו היה מעורב בקשירת המטען לרכב ובין אם לא.

ויתרה מכך בסעיף א.3 להנחיות מצוין באופן ברור ביותר כי **"התקנות הקיימות בארץ (תקנה 85) אינן מפרטות ואינן מענה הולם לנהג"**.

בהמשך מצינות התקנות כי על הנהג להכיר את הכוחות וההשפעה של המטען על הרכב ויציבותו ומתוך אחריותו לבטיחות ההוראה, על הנהג להכיר את שיטות הריתום לרכב שברשותו, וכן את אמצעי הריתום והקשירה.

אם כן, לא ברורה כלל טרוניית המאשימה בסיכומיה כי קשירת המטען נעשתה על פי ניסיונו האישי של הנהג בלבד, שכן הנהג בלבד גם על פי ההנחיות שהוצגו על ידי המאשימה, הוא האחראי הבלעדי לבטיחות הובלת המטען.

10. טענתו החוזרת ונשנית של הנאשם כי תקנה 85 לתקנות התעבורה אינה קובעת באופן מפורש וברור כיצד יש לפעול לצורך הובלת מטען כלשהו, נכונה בהחלט ואף מעוגנת בהנחיות שהוצגו על ידי המאשימה בעצמה.

11. בנסיבות אלה, בהן פעל הנאשם על פי ניסיונו רב השנים בקשירת המטען ונקט בכלל אמצעי הבטיחות אשר פורטו על ידו, הרי שבכך מילא את הוראת תקנה 85(א) לתקנות התעבורה, ופעל להובלת המטען כאשר הוא מחוזק היטב, וזאת בהעדר ראייה אחרת מטעם המאשימה לכך כי המטען לא היה מחוזק היטב באופן שהיה חשש להישמטותו מהמשאית או להתרופפותו, כנדרש בתקנה 85(א)(4) לתקנות התעבורה.

12. העד מטעמו של הנאשם למעשה רק חיזק את עדותו של הנאשם והבהיר כפי שעשה זאת הנאשם, כי באופן שבו פעל הנאשם לחיזוק המטען, לא היה כל חשש ל"ברירתו" או לחילופין לנפילתו או התרופפותו מהמשאית, וזאת אף אם לא ניתן להגדירו כעד מומחה על פי הוראות החוק.

המאשימה לעומת זאת, באמצעות העד מטעמה - הראייה היחידה שהוצגה מטעם המאשימה, לא ביססה כלל את העובדות נשוא העבירה המיוחסת לנאשם, הדו"ח שערך עד המאשימה לא היה מספק, על מנת לבסס כאמור את הרכיב העובדתי, שבמחדל הנדרש כאמור בהוראת תקנה 85(א)(4) לתקנות התעבורה.

13. בנסיבות אלה כאמור, ובהעדר כל ראייה סותרת אחרת מטעם המאשימה, ונוכח העובדה כי מדובר בעדותו היחידה של עד המאשימה אל מול עדות הנאשם והעד מטעמו, אני סבורה כי לא עלה בידי המאשימה להוכיח את עובדות כתב האישום, ועל כן כאמור אני מזכה את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

14. ההחלטה תשלח לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג טבת תשע"ח, 10 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.